

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

...fraudenta

La història. Buenos Aires, Argentina, avui. L'astut galerista d'art Artur manté una relació conflictiva amb l'amic Renzo, artista contemporani en decadència asocial, fins que pateix un accident que el canviarà.

Les formes. Primer film dirigit en solitari per Gaston Duprat (Buenos Aires, 1969). Fins ara el tàndem Gaston Duprat & Mariano Cohn havia signat autèntiques perles com 'El hombre de al lado' (2009) i 'El Ciudadano Ilustre' (2016). No crec que sigui una coincidència

que un dels productors d'aquesta fraudulenta 'Mi obra maestra' tingui a Jaume Roures, el mercader de Mediapro, com factòtum. Perquè la pel·lícula és una erràtica comèdia sobre el negoci de l'art contemporani, trufada de melodrama amical, més el verí de la

farsa negra pel que fa a la trampa de les ideologies. Analitzat així, l'híbrid sona més bé que no pas es veu. El desastre arrenca amb el guió que han perpetrat el mateix Gaston Duprat i el seu germà Andrés. Amb un suat ramillet de frases ocurrents i lapidàries sobre la funció social de l'art, el populisme de situacions de lesa humanitat (el totxo Raúl Arévalo) i un grapat de girs efectistes més o menys previsibles, el guió pretén vendre

gat per llebre. Cinisme per denúncia. Per tant, l'esperada riallada, sarcàstica i aspra, brilla per la seva absència. Però si el guió ja és prou errabund, la posada en escena i direcció del semi-debutant Gaston Duprat evidencia una preocupant falta de sensibilitat audiovisual. Duprat, '¡Pibe, no seas boludo!' Costa creure't la distància galàctica entre, per exemple, 'El Ciudadano Ilustre' i la pel·li d'avui. Per la part que els toca, el sempre inquietant Guillermo Francella ('El

clan') està pervers en el galerista, Luis Brandoni passat de voltes en el pintor sociòpata, amb el pobret de mi Raúl Arévalo fent el borinot (les tòpiques rastes) com madri leny onegé i justicier.

El fons. Facis el que facis, fes-ho bé. Tot va bé si acaba bé, deia el

Mi obra maestra

Director: G. Duprat. **Intèrprets:** L. Brandoni, G. Francella, R. Arévalo. **Argentina-Espanya, 2018. 100'. Funatic**

gran Will.

La imatge. Pistola en mà, Renzo disparant sobre el seu quadre penjat a la galeria.

La frase. 'Uno es lo que hace, no lo que dice', sosté l'artista Renzo. 'Obras son amores y no buenas razones' deia el prolífic Lope de Vega. 'Res non verba', el savi llatí. Això doncs.

La recomanació. Impenitents del cinema argentí.